

Fylkesmannen i Vestfold

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 Oslo

Vår saksbehandler / telefon:
Per Schjelderup
33 37 23 92

Deres referanse:

Vår referanse:
2009/887
Arkivnr: 731.2

Vår dato:
11.03.2009

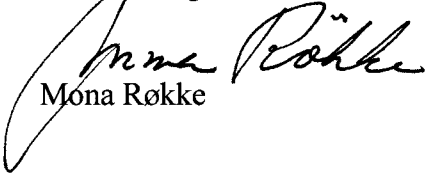
Høringsuttalelse - forslag om endring i turnusforskriften § 4 - forslag om obligatorisk turnustjeneste i sykehjem for turnusleger

Fylkesmannen i Vestfold støtter forslaget om endring i turnusforskriften slik at legetjeneste i sykehjem blir obligatorisk. Slik tjeneste er faglig viktig og nødvendig for at turnuslegen kan skaffe seg forutsatte kunnskaper om den kommunale helsetjenesten. Fylkesmannen har noen merknader i forhold til bruk av turnuslegerressursen, forsvarlig veiledning og samarbeid med andre helsepersonellgrupper, spesielt sykepleiere.

Legetjeneste i sykehjem er en viktig del av de offentlige kommunale legeoppgavene. Sykehjemmene har en svært sentral plass i kommunens helsetjeneste, ofte med stor turnover i korttidsplasser med pasienter med komplekse og sammensatte medisinske og sosiale problemstillinger. Dette forutsetter gode rammer for samarbeid med andre helsepersonellgrupper, ikke minst i forhold til sammensatte rehabiliteringsoppgaver. Legen er svært sentral i dette arbeidet, men på tross av arbeidet med lokal norm er legetjenesten i sykehjem ofte underdimensjonert. I tillegg har legene ofte avtaler om fristilt tid for telefontilgjengelighet utenfor normal arbeidstid. Mange kommuner har kompensert for dette ved å nytte turnuslegen slik at man får en tilstrekkelig tilstedeværelse av lege i sykehjemmet. Turnuslegen blir med en slik ordning ofte alene i arbeidet med svært vanskelige problemstillinger, og man kan stille spørsmål ved om forsvarlig veiledning og supervisjon blir ivaretatt på en god nok måte. Det er derfor viktig å avklare rammene for hva som er forsvarlig veiledning.

Legens viktigste samarbeidspartner i sykehjemmene er sykepleierne. Denne helsepersonellressursen er i mange sykehjem også underdimensjonert i forhold til nødvendige arbeidsoppgaver og behovet for samhandling med andre helsepersonellgrupper. Dette opplever også legene, og ikke minst turnuslegen som ofte må utføre sine arbeidsoppgaver uten sykepleiestøtte. Dette forringer ytterligere kvaliteten i opplæringen og omfanget bør kartlegges med tanke på å få til bedre rutiner for samarbeid og samhandling.

Med vennlig hilsen

Mona Røkke

Svein Lie
fylkeslege

Saksbehandler: Per Schjelderup